

saglige hensyn, der gør, at man nu laver Fyn som det eneste sted i landet som én retskreds, altså en politikreds, hvor der ikke er to retskredse.

Det andet er, at de saglige hensyn er der vel også at tage til befolkningen, selv om de ikke har vejet tungt, kan jeg forstå, at der vil blive uforholdsmæssig lang vej ind til Odense, når man kommer fra en lille ø, der ikke er landfast. Det vil også retssikkerhedsmæssigt – jeg ved ikke, om det vil bekymre ministeren, det gør det i hvert fald mig – betyde, at en lang række småsager måske slet ikke vil komme for retten. Og det er jo et vigtigt princip i vores samfund, at man kan få efterprøvet den slags sager, og at man ikke skal bruge mange dage på det bare i rejsetid.

Kl. 14.05

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som jeg sagde til hr. Carsten Hansen før, og det gentager jeg også gerne, også fordi der måske ikke var tilstrækkeligt med tid til at besvare spørgsmålene fuldt ud fyldestgørende, er en af forskellene på Strukturkommissionens forslag og regeringens forslag, at vi har lagt vægt på, at samtlige borgere i landet, også de borgere, der bor på Sydfyn, skal have præcis den samme høje kvalitet, standard og vare, som resten af borgerne i landet. Og derfor har vi haft det som rettesnor, at der skal være mindst seks-otte dommere. I det gamle forslag var der faktisk en række retskredse, der kun havde fire dommere og en præsident, og her var hovedtingstedet i Svendborg en af dem.

Jeg vil sige, at det også har vejet tungt for regeringen at se på hensynet til borgerne den ene gang i deres liv, hvor de gennemsnitligt møder frem i retten, men nogle gange har man skullet veje to ting op imod hinanden, herunder en forlænget transporttid mod den højeste kvalitet i retssystemet. Der har vores udgangspunkt altså været, at vi gerne vil stille alle borgere lige, både når det gælder retssikkerhed og behandling i retssystemet.

Formanden:

Så er det fru Lise von Seelen som medspørger.

Lise von Seelen (S):

På de møder, som ministeren har været til, har ordet sognerådspolitik jo været brugt adskillige gange, og de borgere, som har forsøgt at komme med deres saglige synspunkter, har adskillige

gange følt sig fejet af banen, ved at ministeren har affærdiget deres udsagn med at kalde det sognerådspolitik.

Jeg vil gerne stille ministeren et spørgsmål med hensyn til det, at der her i høringsperioden er stillingsopslag med geografiske angivelser, ligesom der er besigtigelse af bygninger i de geografiske områder, ministeren har udvalgt. Er det et udtryk for, at ministeren sådan set har lagt sig fast, når de her formelle ting pågår i selve høringsperioden, sådan at turen rundt i landet alene har været et skuedemokrati?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lise von Seelen, at der har været en grund til, at jeg har taget den borgerturné rundt i landet. Det har været for at lytte til, hvad det er for argumenter, som borgere og de, man kunne kalde de professionelle, særlig lokale politikere, har haft for, at der skulle være måske en anden reform, og i hvert fald give en forklaring på, hvorfor reformen ser ud, som den gør.

Det betyder også, at jeg lytter, at regeringen lytter. Regeringspartierne lytter i den her fase, og derfor vil jeg heller ikke i dag overhovedet lægge mig fast på noget. Jeg mener, der er gode saglige argumenter og meget stærke argumenter for det forslag, som er sendt i høring, men der er en mening med at have en høringsfase, og det er at give tid til eftertanke og omtanke, inden det endelige forslag kommer.

Lise von Seelen (S):

Med den åbenhed, ministeren giver udtryk for her i forhold til ny inspiration, som sådan en rundrejse kan give, kan vi da formode, at man med de nye forslag, der er kommet til, hvor der kan være domstole og hovedtingsteder, vil gå ud og foretage besigtigelse af dem; og at man, hvis det viser sig, at det er mere hensigtsmæssigt at flytte f.eks. et hovedtingsted, så er villig til at lave om på de stillingsopslag, som har nogle andre geografiske angivelser?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg lytter til alle saglige argumenter. Jeg er da klar over, at der er nogle mennesker, der synes, at det at bruge ordet sognerådspolitik kan virke provokerende. Jeg har nu også oplevet folk, der nærmest direkte har oplevet det som en ros, så det er nok lidt forskelligt, alt efter hvor man kommer fra i landet.

Det, der måske har overrasket mig lidt, er argumenter, der mest går ud på at sige: Min by er